

משנה 1א

- 1. שמעון מת
- 2. לוי מייבם את **לאה**
- 3. לוי מת
- ← **לאה** יוצאת משום אחות אישה
- ← **חנה** יוצאת משום צרת אחות אישה

משנה 2א

- 1. לוי מת
- 2. שמעון ייבם את **חנה**
- 3. שמעון מת
- ← **לאה** יוצאת משום אחות אישה
- ← **חנה** יוצאת משום צרת אחות אישה

משנה 1ב

- 1. שמעון מת
- 2. לוי עשה מאמר **בלאה**
- 3. לוי מת
- ← **לאה** יוצאת משום אחות אישה
- ← **חנה** חולצת ולא מתייבמת
- גמ': אם לוי לא עשה מאמר - **חנה** גם מתייבמת.
- רב נחמן**: זאת אומרת - אין זיקה ואפילו ביבם אחד.

משנה 2ב

- 1. לוי מת
- 2. שמעון עשה מאמר **בחנה**
- 3. שמעון מת
- ← **לאה** יוצאת משום אחות אישה
- ← **חנה** חולצת ולא מתייבמת

משנה 3

- 1. שמעון מת
- 2. לוי מייבם את **לאה**
- 3. רחל מתה
- 4. לוי מת
- ← **לאה** אסורה על ראובן (כי כאשר שמעון מת היא הייתה אחות אשתו, ולא הותרה לייבום (היא נשארה "אשת אח")
- ← **חנה** יוצאת משום צרת ערוה

משנה 4

- 1. שמעון מגרש את **לאה**
- 2. לוי מת
- 3. שמעון מייבם את **חנה**
- 4. שמעון מת
- ← **חנה** מותרת בייבום ע"י ראובן ("יכולן שמתו או נתגרשו, צרותיהן (חנה) מותרות")
- ← אם לוי מת ורק אחר כך שמעון מגרש את לאה - חנה תהיה **אסורה** בייבום לראובן.

רב אשי: יש זיקה אפילו אם האשה נופלת לייבום בפני שני אחים.

רב נחמן: אם לוי מת ורק אחר כך שמעון מגרש את לאה - חנה תהיה **מותרת** בייבום לראובן. והחידוש של

מחלוקת ר' ירמיה ורבא

בדף יג, א נחלקו כיצד ליישב בין המשנה הראשונה למסכת לבין משנה 4.

א. במשנה הראשונה במסכת התירו צרת ערוה (חנה) שכנס לפני שהאח גרש את הערוה (לאה)

ב. במשנה 4 התירו צרת ערוה (חנה) שכנס אחרי שהאח גרש את הערוה (לאה)

ר' ירמיה: המשניות סותרות: משנה א' סוברת שה"בום נקבע מרגע המיתה, משנה ב' סוברת, שה"בום נקבע מרגע הכניסה.

רבא: שתי המשניות משלימות זו את זו.

המשנה: אם לוי מת, שמעון ייבם את חנה ורק אחרי מגרש את לאה ומת - חנה תהיה אסורה ב"בום לראובן; כי "נישואין ראשונים מפילים" (=כששמעון כנס את חנה, היא הפכה להיות צרת ערוה של לאה).